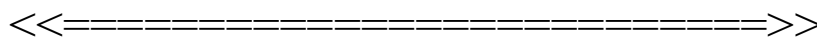

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

Του _____ του _____ Α.Δ.Τ. _____,
Α.Φ.Μ. _____ κατοίκου _____, οδός _____ αρ. _____,
και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: _____

Κ Α Τ Α

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____

Αξιότιμε κ. Εισαγγελεύ,

Θέτω υπ' όψιν Σας την παρακάτω αναλυτικώς περιγραφόμενη παραβατική συμπεριφορά των άνω εγκαλουμένων απέναντί μου (συνιστάμενη στην διάπραξη, κυρίως, των εγκλημάτων του **Βασανισμού**, της **Εσχάτης Προδοσίας**, των **Εγκλημάτων κατά της Ανθρωπότητας** και της **Σύστασης Εγκληματικής Οργάνωσης** και ζητώ την άσκηση ποινικής διώξεως εναντίον τους και την κατά νόμον τιμωρία τους.

Ειδικότερα :

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ – ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Την (ημερομηνία) και ώρα _____ στο (τόπος) _____ (περιγραφή περιστατικού) _____

_____, οι άνω εγκαλούμενοι, όντες εν ώρα υπηρεσίας, επέβαλαν ιατρική πράξη (μάσκα, τεστ, εμβόλιο,) κατά καταφανή παραβίαση θεμελιωδών συνταγματικών διατάξεων, που είχαν επιβληθεί αρχικά κατά το χρονικό διάστημα 23.3.2020-3.5.2020 και επιβάλλονται εκ νέου από 7.11.2020 μέχρι και σήμερα, στα πλαίσια των κυβερνητικών μέτρων για την αναχαίτιση εξάπλωσης του νέου κορωνοϊού COVID-19, μολονότι γνώριζαν άριστα, ως εκ της ιδιότητάς τους, ότι όλα τα παραπάνω δήθεν μέτρα παραβιάζουν

καταφανώς θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις, καθώς και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους νόμους με υπερσυνταγματική ισχύ ως εφαρμογή στο εθνικό δίκαιο του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων με βάση το **άρθρο 28 του Συντάγματος**, όπως τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (νόμος 3418/2005)**, την **Σύμβαση Οβιέδο 1997 (νόμος 2619/1998)**, την **Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων** και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην **απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών**), το **Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (νόμος 2462/1997)** και πολλά άλλα όπως περιγράφονται παρακάτω.

B. ΤΟ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ (ΚΑΤΑ ΠΡΟΦΑΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ & ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ)

Τα παραπάνω κυβερνητικά μέτρα τέθηκαν σε ισχύ, δυνάμει της υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 71342/6.11.2020 Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως (Κ.Υ.Α.) (ΦΕΚ Β' 4899/6.11.2020), με αρχική διάρκεια από ώρα 6.00' π.μ. της 7.11.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 30.11.2020, η οποία, όπως επικαιροποιήθηκε εκάστοτε, ήτοι, διά των ακόλουθων Κ.Υ.Α. : α) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 76629/28.11.2020 (ΦΕΚ Β' 5255/28.11.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 30.11.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 7.12.2020, β) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 78363/5.12.2020 (ΦΕΚ Β' 5350/5.12.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 7.12.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 14.12.2020, γ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 80189/12.12.2020 (ΦΕΚ Β' 5486/12.12.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 13.12.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 7.1.2021, δ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 2/2.1.2021 (ΦΕΚ Β' 1/2.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 3.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 11.1.2021, ε) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 1293/8.1.2021 (ΦΕΚ Β' 30/8.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 8.1.2021 έως ώρα 6.00' της 18.1.2021, στ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 3060/16.1.2021 (ΦΕΚ Β' 89/16.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 18.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 25.1.2021, ζ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 4992/22.1.2021 (ΦΕΚ Β' 186/23.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 25.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 1.2.2021, η) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 6877/29.1.2021 (ΦΕΚ Β' 341/29.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 30.1.2021 έως ώρα 6.00' της 8.2.2021, θ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π.οικ. 8378 (ΦΕΚ Β' 454/5.2.2021), από ώρα 6.00' π.μ. της 6.2.2021 έως ώρα 6.00' της 15.2.2021 ι) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 10969 (ΦΕΚ Β' 648/20.2.2021), από ώρα 6.00' π.μ. της 22.2.2021 έως ώρα 6.00' της 1.3.2021 ιβ) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 18877 (ΦΕΚ Β' 1194/27.3.2021) και ιγ) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 20651 (ΦΕΚ Β' 1308/3.4.2021), από ώρα 6.00' π.μ. της 5.4.2021 έως ώρα 6.00' της 12.4.2021

Γ. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΜΑΣΚΑΣ - ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

I. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος (ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 28– Κανόνες του διεθνούς δικαίου και διεθνείς οργανισμοί

1. Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και την θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και **υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου**. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

Οι νόμοι που αποτελούν εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Συμβάσεων υπερисχύουν από τους άλλους νόμους, διατάξεις, ΚΥΑ, αποφάσεις κλπ και συνεπώς καθιστούν κάθε τι αντίθετο προς αυτές ΑΚΥΡΟ και ΠΑΡΑΝΟΜΟ

II. Σύμφωνα με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506-fd71826e6da6.0010.02/DOC_1&format=PDF)

Άρθρο 6

3. Τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και όπως απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, **αποτελούν μέρος των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης**.

Οι Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Συνθήκες και κυρίως αυτές που αφορούν τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις Θεμελιώδεις Ελευθερίες αποτελούν μέρος του Ενωσιακού Δικαίου με υπερσυνταγματική ισχύ δηλαδή υπερисχύουν από άλλους νόμους, διατάξεις, ΚΥΑ, αποφάσεις κλπ.

III. Σύμφωνα με τον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (Υπερσυνταγματικός νόμος 3418/2005 - ΦΕΚ 287 Α / 28-11-2005)

Άρθρο 1– Έννοιες, ορισμοί και πεδίο εφαρμογής του παρόντος

1. Ιατρική πράξη είναι εκείνη που έχει ως σκοπό τη με οποιαδήποτε επιστημονική μέθοδο **πρόληψη**, διάγνωση, θεραπεία και αποκατάσταση της υγείας του ανθρώπου.

2. Ως ιατρικές πράξεις θεωρούνται και εκείνες οι οποίες έχουν ερευνητικό χαρακτήρα, εφόσον αποσκοπούν οπωσδήποτε στην ακριβέστερη διάγνωση, στην αποκατάσταση ή και την **βελτίωση της υγείας** των ανθρώπων και στην προαγωγή της επιστήμης.

3. Στην έννοια της ιατρικής πράξης περιλαμβάνονται και η συνταγογράφηση, η εντολή για διενέργεια πάσης φύσεως παρακλινικών εξετάσεων, η έκδοση ιατρικών πιστοποιητικών και βεβαιώσεων και η γενική συμβουλευτική υποστήριξη του ασθενή.

Άρθρο 12– Συναίνεση του ενημερωμένου ασθενή

1. Ο ιατρός δεν επιτρέπεται να προβεί στην εκτέλεση οποιασδήποτε ιατρικής πράξης χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του ασθενή.

2. Προϋποθέσεις της έγκυρης συναίνεσης του ασθενή είναι οι ακόλουθες:

α) Να παρέχεται μετά από πλήρη, σαφή και κατανοητή ενημέρωση, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο.

αα) Αν ο ασθενής είναι ανήλικος, η συναίνεση δίδεται από αυτούς που ασκούν τη γονική μέριμνα ή έχουν την επιμέλειά του. Λαμβάνεται, όμως, υπόψη και η γνώμη του, εφόσον ο ανήλικος, κατά την κρίση του ιατρού, έχει την ηλικιακή, πνευματική και συναισθηματική ωριμότητα να κατανοήσει την κατάσταση της υγείας του, το περιεχόμενο της ιατρικής πράξης και τις συνέπειες ή τα αποτελέσματα ή τους κινδύνους της πράξης αυτής. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 11 απαιτείται πάντοτε η συναίνεση των προσώπων που ασκούν τη γονική μέριμνα του ανηλίκου.

γ) Η συναίνεση να μην είναι αποτέλεσμα πλάνης, απάτης ή απειλής και να μην έρχεται σε σύγκρουση με τα χρηστά ήθη.

δ) Η συναίνεση να καλύπτει πλήρως την ιατρική πράξη και κατά το συγκεκριμένο περιεχόμενό της και κατά το χρόνο της εκτέλεσής της.

Η χρήση μάσκας, τα διάφορα τεστ, τα εμβόλια κλπ αποτελούν συνεπώς με βάση τις ως άνω έννοιες, ιατρικές πράξεις που απαιτούν την υποχρεωτική ΠΛΗΡΗ, ΣΑΦΗ και ΚΑΤΑΝΟΗΤΗ ενημέρωση και που δεν πρέπει να είναι αποτέλεσμα ΠΛΑΝΗΣ, ΑΠΑΤΗΣ ή ΑΠΕΙΛΗΣ.

IV. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος (ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 5 - Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική ελευθερία

5. Καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας και της γενετικής του ταυτότητας. Νόμος (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4), ορίζει τα σχετικά με την προστασία κάθε προσώπου έναντι των βιοϊατρικών παρεμβάσεων.

και

V. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Υπερσυνταγματική - https://www.echr.coe.int/documents/convention_ell.pdf)

Άρθρο 5 - Το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και ασφάλεια

1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του ειμή εις τας ακολούθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

α. εάν κρατήται κανονικώς κατόπιν καταδίκης υπό αρμοδίου δικαστηρίου.

ε. εάν πρόκειται περί νομίμου κρατήσεως ατόμων δυναμένων να μεταδώσωσι μεταδοτικήν ασθένειαν, φρενοβλαβούς, αλκοολικού, τοξικομανούς ή αλήτου.

ΜΟΝΟ ατομικά διοικητικά μέτρα μπορεί να επιβληθούν ακόμα και για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας και όχι καθολικά και αυτά ΜΟΝΟ ως ποινή με απόφαση ποινικού δικαστηρίου και εφόσον έχει ΑΠΟΔΕΙΧΤΕΙ ότι το άτομο αποτελεί κίνδυνο για την δημόσια υγεία. Κάθε άλλη ενέργεια είναι αντισυνταγματική αφού άρει την προστασία κάθε προσώπου από το Σύνταγμα (άρθρο 5 § 5) έναντι των βιοϊατρικών παρεμβάσεων.

VI. Σύμφωνα με την Σύμβαση Οβιέδο 1997
(Υπερσυνταγματική - νόμος 2619/1998 - ΦΕΚ 132 Α / 19-06-1998)

Άρθρο 2 - Το προβάδισμα του ανθρώπινου όντος

Τα συμφέροντα και η ευημερία του ανθρώπινου όντος θα υπερισχύουν έναντι μόνου του κοινωνικού συμφέροντος ή της επιστήμης.

Άρθρο 5 – Γενικός κανόνας

Επέμβαση σε θέματα υγείας μπορεί να υπάρξει μόνον αφού το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δώσει την ελεύθερη συναίνεσή του, κατόπιν προηγούμενης σχετικής ενημέρωσής του. Το πρόσωπο αυτό θα ενημερώνεται εκ των προτέρων καταλλήλως ως προς το σκοπό και τη φύση της επέμβασης, καθώς και ως προς τα επακόλουθα και κινδύνους που αυτή συνεπάγεται. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μπορεί ελεύθερα και οποτεδήποτε να ανακαλέσει τη συναίνεση του.

ΔΕΝ μπορεί να επιβληθεί ιατρική πράξη με τη δικαιολογία του κοινωνικού συμφέροντος χωρίς να υπάρξει ενημέρωση και κυρίως χωρίς ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

VII. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Διακήρυξη για τη Βιοηθική και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

(Υπερσυνταγματική - http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=31058&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html)

Άρθρο 6 - Συναίνεση

3. Σε κατάλληλες περιπτώσεις έρευνας που διεξάγεται σε μια ομάδα ατόμων ή σε μια κοινότητα, μπορεί να ζητηθεί πρόσθετη συμφωνία των νομικών εκπροσώπων της συγκεκριμένης ομάδας ή κοινότητας. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει μια συλλογική

κοινοτική συμφωνία ή η συγκατάθεση ενός ηγέτη της κοινότητας ή άλλης αρχής να αντικαταστήσει τη συγκατάθεση ενός ενημερωμένου ατόμου.

Ο καθένας αποφασίζει ΜΟΝΟ για τον εαυτό του και ΚΑΝΕΝΑΣ άλλος ΔΕΝ μπορεί να αποφασίσει για λογαριασμό άλλου, είτε είναι ηγέτης, είτε είναι άλλη αρχή.

VIII. Σύμφωνα με το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (Υπερσυνταγματικό – νόμος Νόμος 2462/1997 - ΦΕΚ 25 Α / 26-02-1997)

Άρθρο 7

Κανείς δεν υποβάλλεται σε βασανιστήρια ούτε σε ποινές ή μεταχειρίσεις σκληρές, απάνθρωπες ή εξευτελιστικές. Ειδικότερα, απαγορεύεται η υποβολή προσώπου, χωρίς την ελεύθερη συγκατάθεση του σε ιατρικό ή επιστημονικό πείραμα.

και

IX. Σύμφωνα με την ΕΚΘΕΣΗ σχετικά με την εξάλειψη των βασανιστηρίων στον κόσμο (Ευρωκοινοβούλιο 2013/2169 (INI))

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014IP0206&from=EN>

4. επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την CAT, ο όρος 'βασανιστήρια' σημαίνει οιαδήποτε πράξη με την οποία «προκαλείται σκοπίμως σε ένα πρόσωπο σοβαρός πόνος ή ταλαιπωρία, σωματική ή ψυχική, από δημόσιο λειτουργό ή άλλο πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση ή τη συναίνεση ή με την αποδοχή του». Θεωρεί ωστόσο ότι καταστάσεις κατά τις οποίες πράξεις βασανισμού και άλλη σκληρή, απάνθρωπη και ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία διαπράττονται με τη συμμετοχή φορέων εκτός κρατικών ή δημοσίων υπαλλήλων πρέπει επίσης να αντιμετωπίζονται μέσω μέτρων πολιτικής που ευνοούν την πρόληψη, τη λογοδοσία και την αποκατάσταση

και

X. Σύμφωνα με τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών)

(Υπερσυνταγματική

<https://www.asylumlawdatabase.eu/sites/www.asylumlawdatabase.eu/files/aldfiles/%CE%A3%CF%8D%CE%BC%CE%B2%CE%B1%CF%83%CE%B7%20%CE%97%CE%95%20%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%20%CF%84%CF%89%CE%BD%20%CE%92%CE%B1%CF%83%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%AF%CF%89%CE%BD%20%CE%BA%CE%B1%CE%B9%20%CE%AC%CE%BB%CE%BB%CF%89%CE%BD%20%CF%84%CF%81%CF%8C%CF%80%CF%89%CE%BD%20%CF%83%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%81%CE%AE%CF%82%2C%20%CE%B1%CF%80%CE%AC%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B7%CF%82%20%CE%AE%20%CF%84%CE%B1%CF%80%CE%B5%CE%B9%CE%BD%CF%89%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82.pdf>

Άρθρο 2.

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει αποτελεσματικά νομοθετικά, διοικητικά, δικαστικά ή άλλα μέτρα για να προλαμβάνει πράξεις βασανιστηρίων σε κάθε εδαφική περιοχή που υπάγεται στη δικαιοδοσία του.

2. Καμία απολύτως εξαιρετική περίπτωση, είτε αποτελεί κατάσταση πολέμου ή απειλή πολέμου, εσωτερική πολιτική αστάθεια ή κάθε άλλη κατάσταση ανάγκης, δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια.

3. Εντολή προϊσταμένου ή δημόσιας αρχής δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια

Άρθρο 4.

1. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά, ώστε όλες οι πράξεις βασανιστηρίων να αποτελούν εγκλήματα σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο. Το ίδιο ισχύει για την απόπειρα διάπραξης βασανιστηρίων ή για κάθε πράξη οποιουδήποτε προσώπου που συνιστά συνέργεια ή συμμετοχή σε βασανιστήρια.

2. Κάθε Κράτος Μέρος προβλέπει για τα εγκλήματα αυτά κατάλληλες ποινές, για τον καθορισμό των οποίων λαμβάνεται υπόψη ο σοβαρός χαρακτήρας αυτών των εγκλημάτων.

ΚΑΜΙΑ δικαιολογία (κατάσταση ανάγκης, εξαιρετική περίπτωση,...) δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επιβληθεί ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση που χαρακτηρίζεται από το εθνικό και διεθνές δίκαιο ως βασανιστήριο.

XI. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 7: (Καμιά ποινή χωρίς νόμο, απαγόρευση βασανιστηρίων)

1. Έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4) που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης.

2. Τα βασανιστήρια, οποιαδήποτε σωματική κάκωση, βλάβη υγείας, ή άσκηση ψυχολογικής βίας, καθώς και κάθε άλλη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας απαγορεύονται και τιμωρούνται, όπως νόμος ορίζει.

και

XII. Σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 137Α - Βασανιστήρια

1. Υπάλληλος ή στρατιωτικός, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη, η ανάκριση ή η εξέταση αξιόποινων πράξεων ή πειθαρχικών παραπτώματων ή η εκτέλεση ποινών ή η φύλαξη ή η επιμέλεια κρατουμένων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη, εάν υποβάλλει σε βασανιστήρια κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων πρόσωπο που βρίσκεται στην εξουσία του με σκοπό: α) να αποσπάσει από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο ομολογία, κατάθεση, πληροφορία ή δήλωση ιδίως αποκήρυξης ή αποδοχής πολιτικής ή άλλης ιδεολογίας, β) να το τιμωρήσει ή γ) να εκφοβίσει αυτό ή τρίτα πρόσωπα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται υπάλληλος ή στρατιωτικός, που με εντολή των προϊσταμένων του ή αυτοβούλως σφετερίζεται τέτοια καθήκοντα και τελεί τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου.

Και η επιβολή χρήσης μάσκας, τεστ, εμβολίου, κλπ αποτελεί βασανιστήριο και εγκληματική πράξη αφού επιβάλλεται δια του εκβιασμού, της τρομοκράτησης και της βίας. Συνεπώς ΔΕΝ είναι ΟΥΤΕ συζητήσιμη, ΟΥΤΕ διαπραγματεύσιμη, ΟΥΤΕ υφίσταται θέμα εξαιρέσεων και καταστρατηγήσεων του δικαιώματος στην ΠΛΗΡΗ ενημέρωση και στην απόλυτη ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ για λόγους είτε διαγνωστικούς, είτε για θεραπευτικούς, είτε για προληπτικούς.

XIII. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 2 - Πρωταρχικές υποχρεώσεις της πολιτείας

1. Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.

και

XIV. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 25 - Αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο νόμους (που συμφωνούν με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4), εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας

και

XV. Σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 14 - Έννοια της αξιόποινης πράξης

1. Έγκλημα είναι πράξη άδικη και καταλογιστή σε εκείνον που την τέλεσε, η οποία τιμωρείται από τον νόμο.

2. Στις διατάξεις των ποινικών νόμων ο όρος «πράξη» περιλαμβάνει και τις παραλείψεις.

Άρθρο 15 - Έγκλημα που τελείται με παράλειψη

1. Όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να προβεί σε ενέργεια για την αποτροπή του αποτελέσματος. Η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση πηγάζει από νόμο, σύμβαση ή προηγούμενη επικίνδυνη ενέργεια του υπαιτίου.

και

XVI. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 103 - Δημόσιοι υπάλληλοι

1. Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην Πατρίδα. Τα προσόντα και ο τρόπος του διορισμού τους ορίζονται από το νόμο.

και

XVII. Σύμφωνα με τον Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ (Νόμος 3528/2007 – ΦΕΚ 26 Α / 09-02-2007)

Άρθρο 25 Νομιμότητα υπηρεσιακών ενεργειών

1. Ο υπάλληλος είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων του και τη νομιμότητα των υπηρεσιακών του ενεργειών.
2. Ο υπάλληλος οφείλει να υπακούει στις διαταγές των προϊσταμένων του. Όταν όμως εκτελεί διαταγή, την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει, πριν την εκτέλεση, να αναφέρει εγγράφως την αντίθετη γνώμη του και να εκτελέσει τη διαταγή χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η διαταγή δεν προσκτάται νομιμότητα εκ του ότι ο υπάλληλος οφείλει να υπακούσει σε αυτήν.
3. Αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή.....

Ο δημόσιος υπάλληλος, ως όργανο του κράτους είναι υποχρεωμένος να εκτελεί όλες τις εντολές ΕΚΤΟΣ από τις προδήλως αντισυνταγματικές όπως π.χ. στην ακραία περίπτωση να λούσει κάποιον με βενζίνη και να τον κάψει ή να του επιβάλλει βασανιστήρια, διότι τότε φέρει ο ΙΔΙΟΣ εξ' ολοκλήρου την ευθύνη της παρανομίας.

Ο δε συνάδελφός του που δεν τον αποτρέπει από την πρόκληση του συγκεκριμένου αποτελέσματος καταγγέλοντάς τον, διαπράττει ακριβώς τα ίδια αδικήματα με αυτόν.

XVIII. Σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα (Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 134 – Εσχάτη Προδοσία

2. Με ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη τιμωρείται όποιος, εκτός από την περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου:

α) επιχειρεί με βία ή απειλή βίας ή με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους να καταλύσει ή να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωρινώς, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού.

Ο δημόσιος υπάλληλος ως όργανο του κράτους που καταστεί ανενεργό προσωρινώς το δημοκρατικό πολίτευμα ακυρώνοντας τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα, τα άρθρα 28, 5 παρ 5, 7 του Συντάγματος και το Ενωσιακό Δίκαιο που έχει υπερσυνταγματική ισχύ, διαπράττει το αδίκημα της Εσχάτης Προδοσίας

XIX. Σύμφωνα με το Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
(Υπερσυνταγματικός νόμος 3003/2002 - ΦΕΚ 75 Α / 08-04-2002)

Άρθρο 7.- Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Καταστατικού, «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας» σημαίνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις όταν διαπράττεται ως μέρος ευρείας και συστηματικής επίθεσης που κατευθύνεται κατά οποιουδήποτε αμάχου πληθυσμού, εν γνώσει της επίθεσης:

β) Εξόντωση

ε) Φυλάκιση ή άλλη σοβαρή στέρηση της σωματικής ελευθερίας κατά παραβίαση βασικών κανόνων του διεθνούς δικαίου

στ) Βασανιστήρια

η) Δίωξη κατά οποιασδήποτε αναγνωρίσιμης ομάδας ή κοινότητας για λόγους πολιτικούς, φυλετικούς, εθνικούς, εθνοτικούς, πολιτιστικούς, θρησκευτικούς ή λόγους φύλου, όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 3, ή άλλους λόγους που αναγνωρίζονται παγκοσμίως ως ανεπίτρεπτοι κατά το διεθνές δίκαιο σε σχέση με οποιαδήποτε πράξη που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο ή οποιοδήποτε έγκλημα εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου.

κ) Άλλες απάνθρωπες πράξεις παρόμοιου χαρακτήρα οι οποίες με πρόθεση προκαλούν μεγάλο πόνο ή βαρεία σωματική βλάβη ή βαρεία βλάβη της διανοητικής ή σωματικής υγείας.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:

(β) Η «εξόντωση» περιλαμβάνει την με πρόθεση επιβολή συνθηκών ζωής, μεταξύ άλλων στέρηση πρόσβασης σε τροφή και φάρμακα, υπολογισμένων να επιφέρουν την καταστροφή μέρους του πληθυσμού

(ε) «Βασανιστήρια» σημαίνει την με πρόθεση πρόκληση έντονου πόνου ή δοκιμασίας, σωματικών ή ψυχικών επί προσώπου που τελεί υπό την κράτηση ή υπό τον έλεγχο του κατηγορουμένου. Τα βασανιστήρια δεν περιλαμβάνουν πόνο ή δοκιμασία που προκύπτει μόνον ή είναι σύμφυτος ή είναι δυνατόν να προκύψει από την επιβολή νόμιμων κυρώσεων

(ζ) «Δίωξη» σημαίνει την με πρόθεση και βαρείας μορφής στέρηση θεμελιωδών δικαιωμάτων σε αντίθεση προς το διεθνές δίκαιο εξ αιτίας της ταυτότητας της ομάδας ή κοινότητας

Η συστηματική επιβολή ή απειλή επιβολής βασανιστηρίων όπως η επιβολή ιατρικών πράξεων χωρίς συναίνεση (χρήση μάσκας, τεστ, εμβολίων, ...), σωματικών ή ψυχικών (δυσφορία, ταπείνωση,...), αλλαγής τρόπου ζωής, στέρησης της ελευθερίας, δίωξης των διαφωνούντων, και γενικά συστηματικός βασανισμός του αμάχου πληθυσμού, παραβίαση των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και συστηματική απειλή και δίωξη όσων έχουν αντίθετη άποψη, αποτελούν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

XX. Σύμφωνα με το **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 16– Παιδεία, τέχνη, επιστήμη

2. Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλάσή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες.

3. Τα έτη υποχρεωτικής φοίτησης δεν μπορεί να είναι λιγότερα από εννέα.

4. Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια. Το Κράτος ενισχύει τους σπουδαστές που διακρίνονται, καθώς και αυτούς που έχουν ανάγκη από βοήθεια ή ειδική προστασία, ανάλογα με τις ικανότητές τους.

και

XXI. Σύμφωνα με το **Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης**
<https://fra.europa.eu/el/eu-charter/article/14-dikaioma-ekpaideysis>

Άρθρο 14– Δικαίωμα εκπαίδευσης

1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση και στην πρόσβαση στην επαγγελματική και συνεχή κατάρτιση.

2. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ευχέρεια δωρεάν παρακολούθησης της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

και

XXII. Σύμφωνα με τις **Επεξηγήσεις σχετικά με το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων**
([https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32007X1214\(01\)&from=ES](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32007X1214(01)&from=ES))

Επεξήγηση σχετικά με το άρθρο 14 — Δικαίωμα εκπαίδευσης

Το άρθρο αυτό εμπνέεται τόσο από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών όσο και από το άρθρο 2 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΑΔ, που έχει ως εξής:

«Ουδείς δύναται να στερηθή του δικαιώματος όπως εκπαιδευθή. Παν Κράτος εν τη ασκήσει των αναλαμβανομένων υπ' αυτού καθηκόντων επί του πεδίου της μορφώσεως και της εκπαιδεύσεως θα σέβεται το δικαίωμα των γονέων όπως εξασφαλίζωσι την μόρφωσιν και εκπαιδεύσιν ταύτην συμφώνως προς τας ιδίας αυτών θρησκευτικής και φιλοσοφικής πεποιθήσεις.»

Κρίθηκε σκόπιμο να επεκταθεί το άρθρο αυτό στην πρόσβαση στην επαγγελματική και συνεχή κατάρτιση (βλέπε σημείο 15 του κοινοτικού Χάρτη των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και άρθρο 10 του Κοινωνικού Χάρτη) καθώς και να προστεθεί η αρχή του δωρεάν χαρακτήρα της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Όπως έχει διατυπωθεί η αρχή αυτή, συνεπάγεται απλώς ότι, όσον αφορά την υποχρεωτική εκπαίδευση, κάθε παιδί πρέπει να έχει τη δυνατότητα πρόσβασης σε εκπαιδευτικό ίδρυμα που παρέχει δωρεάν υπηρεσίες.....

Ο εκπαιδευτικός που αποβάλλει παιδί για μη χρήση μάσκας, (τεστ, εμβόλιο, κλπ) στην ουσία παραβιάζει το Ενωσιακό Δίκαιο, που έχει υπερσυνταγματική ισχύ, στερώντας από το παιδί το δικαίωμα στην εκπαίδευση και στην ευχέρεια της δωρεάν παρακολούθησης διότι ΚΑΝΕΝΑΣ δε νομιμοποιείται να του το στερήσει.

XXIII. Σύμφωνα με το Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού (Υπερσυνταγματικός νόμος 2101/1992 - ΦΕΚ 192 Α / 02-12-1992)

Άρθρο 3

1. Σε όλες τις αποφάσεις που αφορούν τα παιδιά, είτε αυτές λαμβάνονται από δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς κοινωνικής προστασίας, είτε από τα δικαστήρια, τις διοικητικές αρχές ή από τα νομοθετικά όργανα, πρέπει να λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 12

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη εγγυώνται στο παιδί που έχει ικανότητα διάκρισης το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης της γνώμης του σχετικά με οποιοδήποτε θέμα που το αφορά, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις του παιδιού ανάλογα με την ηλικία του και με το βαθμό ωριμότητάς του.

Άρθρο 14

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα του παιδιού για ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα και το καθήκον των γονέων ή, κατά περίπτωση, των νόμιμων εκπροσώπων του παιδιού, να το καθοδηγούν στην άσκηση του παραπάνω δικαιώματος κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στην ανάπτυξη των ικανοτήτων του.

Άρθρο 15

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν τα δικαιώματα του παιδιού στην ελευθερία του να συνεταιρίζεται και του να συνέρχεται ειρηνικά.

Άρθρο 16

1. Κανένα παιδί δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αυθαίρετης ή παράνομης επέμβασης στην ιδιωτική του ζωή, στην οικογένειά του, στην κατοικία του ή στην αλληλογραφία του, ούτε παρανόμων προσβολών της τιμής και της υπόληψής του.

Άρθρο 18

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την εξασφάλιση της αναγνώρισης της αρχής, σύμφωνα με την οποία και οι δύο γονείς είναι από κοινού υπεύθυνοι για την ανατροφή του παιδιού και την ανάπτυξη του. Η ευθύνη για την ανατροφή του παιδιού και για την ανάπτυξή του ανήκει κατά κύριο λόγο στους γονείς ή, κατά περίπτωση, στους

νόμιμους εκπροσώπους του. Το συμφέρον του παιδιού πρέπει να αποτελεί τη βασική τους μέριμνα.

Άρθρο 19

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα νομοθετικά, διοικητικά, κοινωνικά και εκπαιδευτικά μέτρα, προκειμένου να προστατεύσουν το παιδί από κάθε μορφή βίας, προσβολής ή βιαιοπραγιών σωματικών ή πνευματικών, εγκατάλειψης ή παραμέλησης, κακής μεταχείρισης ή εκμετάλλευσης, συμπεριλαμβανόμενης της σεξουαλικής βίας, κατά το χρόνο που βρίσκεται υπό την επιμέλεια των γονέων του ή του ενός από τους δύο, του ή των νόμιμων εκπροσώπων του ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου στο οποίο το έχουν εμπιστευθεί.

Άρθρο 24

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα του παιδιού να απολαμβάνει το καλύτερο δυνατόν επίπεδο υγείας και να επωφελείται από τις υπηρεσίες ιατρικής θεραπείας και αποκατάστασης αναπήρων. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επιδιώκουν να διασφαλίσουν το ότι κανένα παιδί δεν θα στερείται το δικαίωμα πρόσβασης στις υπηρεσίες αυτές.

2. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επιδιώκουν να εξασφαλίσουν την πλήρη εφαρμογή του παραπάνω δικαιώματος και ιδιαίτερα παίρνουν τα κατάλληλα μέτρα για:

ε. Να μπορούν όλες οι ομάδες της κοινωνίας, ιδιαίτερα οι γονείς και τα παιδιά να ενημερώνονται για τα θέματα της υγείας και της διατροφής του παιδιού, για τα πλεονεκτήματα του φυσικού θηλασμού, την υγιεινή και την καθαριότητα του περιβάλλοντος και την πρόληψη των ατυχημάτων και να βρίσκουν υποστήριξη στη χρήση των παραπάνω βασικών γνώσεων.

3. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παίρνουν όλα τα κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα για να καταργηθούν οι παραδοσιακές πρακτικές που βλάπτουν την υγεία των παιδιών.

Άρθρο 27

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα κάθε παιδιού για ένα κατάλληλο επίπεδο ζωής που να επιτρέπει τη σωματική, πνευματική, ψυχική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξή του.

2. Στους γονείς ή στα άλλα πρόσωπα που έχουν αναλάβει το παιδί ανήκει κατά κύριο λόγο η ευθύνη της εξασφάλισης, μέσα στα όρια των δυνατοτήτων τους και των οικονομικών μέσων τους, των απαραίτητων για την ανάπτυξη του παιδιού συνθηκών ζωής.

Άρθρο 31

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν στο παιδί το δικαίωμα στην ανάπαυση και στις δραστηριότητες του ελεύθερου χρόνου, στην ενασχόληση με ψυχαγωγικά παιχνίδια και δραστηριότητες που είναι κατάλληλες για την ηλικία του και στην ελεύθερη συμμετοχή στην πολιτιστική και καλλιτεχνική ζωή.

Άρθρο 36

Τα Συμβαλλόμενα κράτη προστατεύουν το παιδί από κάθε άλλη μορφή εκμετάλλευσης επιβλαβή για οποιαδήποτε πλευρά της ευημερίας του.

Άρθρο 37

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επαγρυπνούν ώστε :

α. Κανένα παιδί να μην υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε άλλες σκληρές, απάνθρωπες ή εξευτελιστικές τιμωρίες ή μεταχείριση.....

β. Κανένα παιδί να μη στερείται την ελευθερία του κατά τρόπο παράνομο ή αυθαίρετο.....

Άρθρο 40

2. Για το σκοπό αυτόν, και λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις των διεθνών οργάνων, τα Συμβαλλόμενα Κράτη επαγρυπνούν ιδιαίτερα ώστε :

α. Κανένα παιδί να μην καθίσταται ύποπτο, να μην κατηγορείται και να μην καταδικάζεται για παράβαση του ποινικού νόμου λόγω πράξεων ή παραλείψεων, που δεν απαγορεύονται από το εθνικό ή διεθνές δίκαιο κατά το χρόνο που διαπράχθηκαν.

Ο εκπαιδευτικός που προσπαθεί ή επιβάλλει ιατρική πράξη (χρήση μάσκας, τεστ, εμβόλιο, κλπ) ενάντια στη θέληση του παιδιού και των γονέων του, όπως και ο εκπαιδευτικός που περιορίζει το παιδί από το να παίζει, να συναναστρέφεται τα άλλα παιδιά όπως αυτό επιθυμεί επιβάλλοντας του αποστάσεις και λοιπούς κανόνες ανελευθερίας, παραβιάζει και το Ενωσιακό Δίκαιο που έχει υπερσυνταγματική ισχύ και το Σύνταγμα και το νόμο της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού που υπερισχύει κάθε άλλου νόμου, διάταξης, ΚΥΑ, με αντίθετο περιεχόμενο.

XXIV. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος (ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 4– Ισότητα των Ελλήνων

1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.
2. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Οι εκπαιδευτικοί τιμωρώντας, αποβάλλοντας και περιορίζοντας τους αντιρρησίες μαθητές, στην ουσία επιβάλλουν διαχωρισμό και διακρίσεις μεταξύ τους δημιουργώντας κατηγορίες μαθητών.

XXV. Σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα (Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 187 – Εγκληματική Οργάνωση

1. Όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε επιχειρησιακά δομημένη και με διαρκή εγκληματική δράση οργάνωση τριών ή περισσότερων προσώπων, που επιδιώκει την τέλεση περισσότερων κακουργημάτων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
2. Αυτός που διευθύνει την εγκληματική οργάνωση τιμωρείται με κάθειρξη.

3. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της πρώτης παραγράφου, οργανώνεται με άλλον ή άλλους για να διαπράξουν κακούργημα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Με φυλάκιση έως τρία έτη τιμωρείται ο υπαίτιος αν η κατά το προηγούμενο εδάφιο ένωση έγινε για τη διάπραξη πλημμελήματος με το οποίο επιδιώκεται οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος ή η προσβολή της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της ανηλικότητας.

Οι εκπαιδευτικοί δρώντας συντονισμένα, οργανωμένα και με ιεραρχία για να επιβάλλουν ιατρικές πράξεις χωρίς συναίνεση και περιορισμούς στην ελευθερία, δηλαδή να διαπράξουν κακούργηματα, αποτελούν συμμορία και εγκληματική οργάνωση.

**XXVI. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)**

'Άρθρο 87: (Ανεξαρτησία των δικαστών)

2. Οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους (που συμφωνούν με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2 και 93Σ §4) και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος.

ΟΛΕΣ οι ΚΥΑ, οι διατάξεις, οι αποφάσεις και οι νόμοι που έχουν τεθεί μετά το 2010 που παραχωρήθηκε η Εθνική Κυριαρχία με το 1^ο Μνημόνιο και μετά το 2015 που τέθηκε η χώρα υπό ξένη κατοχή με το 3^ο Μνημόνιο είναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ. Όποιο όργανο ή δημόσιος υπάλληλος τις εφαρμόζει και δεν αντιστέκεται με ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ όπως ορίζει το Σύνταγμα στο άρθρο 120, είναι συνεργός στην κατάλυση του πολιτεύματος δηλαδή συνεργός σε Εσχάτη Προδοσία.

**XXVII. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)**

'Άρθρο 93: (Διακρίσεις των Δικαστήριων)

4. Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα.

Ακόμα κι αν δεν είχαμε κατάλυση της δημοκρατίας, οι ΚΥΑ και οι λοιπές αποφάσεις έρχονται σε πλήρη αντίθεση με το Σύνταγμα (άρθρο 28), το Ενωσιακό Δίκαιο (άρθρο 6) και τις Συμφωνίες και Συμβάσεις που είναι αναγνωρισμένες από την ΕΕ και που ως νόμοι της Ελλάδος υπερισχύουν κάθε άλλης διάταξης και συνεπώς τα δικαστήρια ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ να μην εφαρμόζουν

**XXVIII. Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)**

Άρθρο 120: (Ακροτελεύτια διάταξη)

2. Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό και η αφοσίωση στην Πατρίδα και τη Δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων.

4. Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.

και

**XXIX. Σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)**

Άρθρο 25 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει το άδικο

1. Δεν είναι άδικη η πράξη που τελεί κάποιος προς αποτροπή παρόντος και αναπότρεπτου με άλλα μέσα κινδύνου, ο οποίος απειλεί το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή κάποιου άλλου χωρίς δική του υπαιτιότητα, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος και τη σπουδαιότητα από την προσβολή που απειλήθηκε.

Άρθρο 32 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει τον καταλογισμό

1. Η πράξη δεν καταλογίζεται σε εκείνον που την τελεί για να αποτρέψει παρόντα και αναπότρεπτο με άλλα μέσα κίνδυνο, ο οποίος απειλεί χωρίς δική του υπαιτιότητα το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή οικείου του, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο από την πράξη είναι κατά το είδος και τη σπουδαιότητα ανάλογη με την προσβολή που απειλήθηκε.

Ακόμα κι ήταν νόμιμες οι κυβερνητικές αποφάσεις, η κατάσταση ανάγκης που θέτει τη ζωή σε κίνδυνο (παρενέργειες από την επιβολή ιατρικών πράξεων και τον εγκλεισμό, περιορισμό και λοιπά μέτρα) καθώς και την περιουσία με την καταστροφή της οικονομίας, ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ και νομιμοποιούν την αντίσταση σε αυτές, πολλώ δε μάλλον όταν πρόκειται για αποφάσεις από παράνομη και κατοχική κυβέρνηση που παραβιάζουν κατάφορα το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις και Δίκαιο.

Δ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι εγκαλούμενοι δημόσιοι υπάλληλοι εκπαιδευτικοί προσπαθώντας να επιβάλλουν μία προδήλως παράνομη και αντισυνταγματική Κυβερνητική Απόφαση μιας Παράνομης και Κατοχικής Κυβέρνησης, παραβίασαν το σκληρό πυρήνα του Συντάγματος, το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο και Συμβάσεις και κατέλυσαν κάθε έννοια δικαίου και ανθρωπίνου δικαιώματος με υπερσυνταγματική ισχύ σύμφωνα με το **άρθρο 28 του Συντάγματος**, και το **άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση** όπως αναλυτικά περιεγράφηκε παραπάνω.

- Επειδή** Οι όποιες αποφάσεις προέρχονται από Παράνομη και Κατοχική Κυβέρνηση (βλ. συνημμένες ομολογίες των ιδίων των κυβερνήσεων) και άρα είναι αντισυνταγματικές και παράνομες και οι δικαστές και τα όργανα ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ να μην τις εφαρμόζουν (**Σύνταγμα άρθρο 120 §2, άρθρο 87 §2 και άρθρο 93 §4**)
- Επειδή** Ακόμα και νόμιμη να ήταν η κυβέρνηση, οι λόγοι που επικαλείται, έκτακτα μέτρα – έκτακτη και απρόβλεπτη ανάγκη, είναι δραματικώς αστείοι, αφού οι **ΙΔΙΟΙ προβλέπουν** την εμφάνιση ασθενειών, κύματα, μεταλλάξεις κλπ και ΔΕΝ νοείται τίποτε έκτακτο που διαρκεί σχεδόν χρόνο και άρα ΔΕΝ υφίστανται οι έννοιες έκτακτο και απρόβλεπτο
- Επειδή** Τα μέτρα και οι αποφάσεις παραβιάζουν κάθε έννοια δικαίου και καταλύουν τη δημοκρατία ακυρώνοντας το σκληρό πυρήνα του Συντάγματος και το σύνολο των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όπως αυτά περιγράφονται στο Εθνικό, Ευρωπαϊκό και Διεθνές Δίκαιο που έχει και υπερσυνταγματική ισχύ και άρα είναι άκυρα και μη εφαρμόσιμα σύμφωνα με το Σύνταγμα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4
- Επειδή** Τα μέτρα και οι ιατρική πράξη που επιβλήθηκαν αποτελούν περιορισμό των Συνταγματικά κατοχυρωμένων Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και σύμφωνα με το **Σύνταγμα (άρθρο 25 §1)** μπορούν να επιβληθούν μόνο απευθείας από το ίδιο το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συνθήκες και Συμβάσεις που έχουν υπερσυνταγματική ισχύ και από νόμο που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4 και είναι παντελώς αντίθετος προς αυτό και συνεπώς οι εγκαλούμενοι παραβιάζουν το εν λόγω άρθρο του Συντάγματος και το Ενωσιακό Δίκαιο (**134 Π.Κ.**). Επίσης τα μέτρα δεν έχουν καμία επιστημονική τεκμηρίωση, το αντίθετο μάλιστα σύμφωνα με έγκυρες δημοσιευμένες μελέτες (βλ. συνημμένο) και όπως αποδείχτηκε στην πράξη, είναι τελείως αναποτελεσματικά, αναιρώντας την Αρχή της Αναλογικότητας που επιβάλλεται
- Επειδή** Ουδέποτε υπήρξε υπεύθυνη και πλήρης ενημέρωση για την αναγκαιότητα και αποτελεσματικότητα των μέτρων, παρά μόνο εντολές, συστάσεις και απειλές, σύμφωνα με το Δικαίωμά στην Πληροφόρηση που παρέχει το **Σύνταγμα (άρθρο 5Α §1)** παρόλο που ζητήθηκε και επισήμως από τις αρμόδιες αρχές από πολίτη (βλ. συνημμένο ηλεκτρονικής αλληλογραφίας)
- Επειδή** Ουδέποτε κοινοποιήθηκαν οι επιστημονικές μελέτες πάνω στις οποίες βασίζονται τα μέτρα ώστε ο κάθε πολίτης να μπορεί να σχηματίσει πλήρη εικόνα και να λάβει τις σωστές αποφάσεις για τον εαυτό του.
- Επειδή** Οι μέχρι τώρα μελέτες, πειράματα και η διεθνής βιβλιογραφία συνηγορούν για τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που εμφανίζονται ότι επιδιώκονται με τα μέτρα, δηλαδή ότι η χρήση της μη ιατρικής κυρίως μάσκας από το γενικό πληθυσμό είναι επικίνδυνη και ότι οι ασυμπτωματικοί δεν μεταδίδουν την ασθένεια COVID-19 (βλ. συνημμένο με συνδέσμους από τα σχετικά πειράματα και τις επίσημες δημοσιεύσεις των αποτελεσμάτων τους)
- Επειδή** Οι εκπαιδευτικοί, οι δημόσιοι υπάλληλοι όπως και οι δικαστές, λόγω της ιδιότητάς τους, οφείλουν να είναι γνώστες των διατάξεων, του συντάγματος, των συμβάσεων και του

ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου και άρα να καταγγείλουν και να μην εφαρμόσουν τα παράνομα και αντισυνταγματικά μέτρα (**Π.Δ. 254/2008 άρθρο 2 §γ, δ, στ , άρθρο 3 §θ**)

- Επειδή** Χαρακτηρίζοντας το μαθητή ως παραβάτη και τιμωρώντας τον δηλώνουν επίσημα ότι από την μη χρήση μάσκας από αυτόν που είναι υγιής μπορεί να προκύψει κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό προσώπων, χωρίς την παραμικρή ένδειξη ή το παραμικρό δεδομένο που να συνηγορεί σε αυτήν την θέση παραβιάζοντας το **Άρθρο 224 Π.Κ.** (ψευδορκία),
- Επειδή** Δεν καταγγέλλουν αυτούς που δίνουν τις αντισυνταγματικές εντολές ξεκινώντας από τους ανωτέρους τους παραβιάζοντας το **Άρθρο 231 Π.Κ.** (υπόθαψη εγκληματία)
- Επειδή** Διώκουν όντας αθώους τους διαφωνούντες μαθητές και προσπαθούν να επιβάλλουν βασανιστήρια και αντισυνταγματικά μέτρα παραβιάζοντας το **Άρθρο 239 Π.Κ.** (κατάχρηση εξουσίας)
- Επειδή** Με τη στάση τους και τις ενέργειές τους συνεργούν στην ψυχική ζημία των μαθητών και προσπαθούν να κάνουν το ίδιο και με τη σωματική επιβάλλοντάς ιατρικές πράξεις (μάσκα, τεστ, εμβόλιο κλπ) χωρίς να έχουν ποτέ πρώτα πλήρως ενημερώσει για να υπάρξει η απαραίτητη συναίνεση, παραβιάζοντας το **Άρθρο 259 Π.Κ.** (παράβαση καθήκοντος)
- Επειδή** Με τη στάση τους και τις ενέργειές τους υποχρεώνουν τους μαθητές χωρίς τη θέληση τους να εκτίθενται σε σωματικό και ψυχικό κίνδυνο λόγω ιατρικών πράξεων (χρήσης μάσκας, τεστ, εμβολίων, ...) και λοιπών περιορισμών παραβιάζοντας το **Άρθρο 307 Π.Κ.** (παράλειψη λύτρωσης από κίνδυνο ζωής)
- Επειδή** Απειλούν με βάση παράνομη και αντισυνταγματική πράξη για βασανισμό και περιορισμό των θεμελιωδών ελευθεριών και συνταγματικών δικαιωμάτων των μαθητών παραβιάζοντας το **Άρθρο 330 Π.Κ.** (παράνομη βία)
- Επειδή** Με τις τιμωρίες, τις απειλές και τις λοιπές ενέργειές τους διαδίδουν ψευδώς ως γεγονός ότι οι μαθητές είναι άρρωστοι και αποτελούν δημόσιο κίνδυνο χωρίς αυτό να προκύπτει από κάποια επιστημονικά στοιχεία παραβιάζοντας το **Άρθρο 363 Π.Κ.** (συκοφαντική δυσφήμιση)
- Επειδή** Απειλούν για υποχρέωση σε ιατρικές πράξεις (χρήση μάσκας, τεστ, εμβόλια, ...) και περιορισμό των κινήσεων με αποτέλεσμα την επιδείνωση της ψυχικής κυρίως υγείας και της σωματικής για να μην αντισταθούν στα αντισυνταγματικά μέτρα και χάσουν την εύνοια της υπηρεσίας παραβιάζοντας το **Άρθρο 385 Π.Κ.** (εκβίαση)
- Επειδή** Αγνοούν παντελώς τους μαθητές και τους γονείς όταν τους αναφέρουν τα δικαιώματά, τις υποχρεώσεις και τις παραβάσεις στις οποίες θα υπέπιπταν μη σεβόμενοι την αξία και την προσωπικότητά των μαθητών και γονέων ως ανθρώπους, παραβιάζοντας το **Σύνταγμα - άρθρο 2 (Άρθρο 134 Π.Κ.)**
- Επειδή** Προσπαθούν να επιβάλουν ιατρική πράξη (μάσκα, τεστ, εμβόλιο, ...) χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο και χωρίς ΑΤΟΜΙΚΗ δικαστική απόφαση εις βάρος των μαθητών, παραβιάζοντας το **Σύνταγμα - άρθρο 5 §4 (Άρθρο 134 Π.Κ.)**

- Επειδή** Προσπαθούν να επιβάλουν ιατρική πράξη (μάσκα, τεστ, εμβόλιο,) δηλαδή βιοϊατρική παρέμβαση, χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο και χωρίς ΑΤΟΜΙΚΗ δικαστική απόφαση εις βάρος των μαθητών, παραβιάζοντας το Σύνταγμα - άρθρο 5 §5 (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Όταν τους ζητήθηκαν τα στοιχεία που συνηγορούν στις ενέργειές τους και τα στοιχεία που νομιμοποιούν τις τιμωρίες απάντησαν ότι ακολουθούν εντολές, παραβιάζοντας το Σύνταγμα - άρθρο 5Α §1 (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Επέβαλαν ποινές χωρίς να υπάρχει νόμος (που συμφωνεί με το Σύνταγμα και τις Υπερσυνταγματικές Διεθνείς Συμβάσεις) όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2, 93Σ §4 και 28Σ §1), ή κάποια πραγματική παράβαση του μαθητή, παραβιάζοντας το Σύνταγμα - άρθρο 7 §1 (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Επέβαλαν ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση, παραβιάζοντας τον Υπερσυνταγματικό νόμο 2462/1997 που αναφέρεται στα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Επέβαλαν ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση, παραβιάζοντας τον Υπερσυνταγματική απόφαση 2169/2013 του Ευρωκοινοβουλίου που αναφέρεται στα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα και το Σύνταγμα άρθρο 7 §2 (**Άρθρο 134 Π.Κ. και άρθρο 137Α Π.Κ.**)
- Επειδή** Επέβαλαν ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση όχι μόνο σε ένα αλλά και εν γνώσει τους με πρόθεση στο σύνολο των μαθητών που αποτελούν το ευαίσθητο τμήμα του άμαχου πληθυσμού των Ελλήνων, επιβάλλοντας νέες Συνθήκες Ζωής (εξόντωση), Έντονη Σωματική και Ψυχική Δοκιμασία (βασανιστήρια), διώκοντας όλους όσους θέλουν (και οι γονείς τους) να αποφασίζουν οι ίδιοι για τις ζωές τους, και την υγεία τους, στερώντας τους την Ελευθερία και τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα (δίωξη), παραβιάζοντας τον Υπερσυνταγματικό **νόμο 3003/2002 άρθρο 7** – Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας.
- Επειδή** Επέβαλαν ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση και ενάντια στη θέλησή των, παραβιάζοντας το **Σύνταγμα άρθρο 120 §2 και 4, το Ενωσιακό Δίκαιο** και τους Υπερσυνταγματικούς νόμους που αποτελούν εφαρμογή των Διεθνών Συνθηκών και Συμβάσεων και αφορούν την προστασία των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της Αξιοπρέπειάς του, όπως :
- τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας,**
 - την **Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,**
 - τη **Σύμβαση Οβιέδο 1997,**
 - την **Παγκόσμια Διακήρυξη για τη Βιοηθική και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα,**
 - το **Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα,**
 - την **ΕΚΘΕΣΗ σχετικά με την εξάλειψη των βασανιστηρίων στον κόσμο (Ευρωκοινοβούλιο 2013/2169 (INI)),**

- τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών),
- το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- τη Διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού
- τον Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ
- το Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου

Επειδή Καθ' όλη τη διάρκεια της παραβατικής συμπεριφοράς τους λειτουργούν οργανωμένα, με ιεραρχία και συγκεκριμένο στόχο, τελώντας σωρεία εγκληματικών πράξεων όπως περιεγράφηκαν παραπάνω, συνιστούν Εγκληματική Οργάνωση (**Άρθρο 187 Π.Κ.**) που επιχειρεί με βία ή απειλή βίας και με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους να καταλύσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσκαιρώς, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού (όπως τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα, το Κράτος Δικαίου, ο σεβασμός στον πολίτη κλπ) (**Άρθρο 134 Π.Κ. §2α**)

Επειδή Επέβαλαν τιμωρίες, αποβολές και περιορισμούς στους αντιδρώντες μαθητές, στην ουσία επιβάλλουν διαχωρισμό, διάκριση και κατηγοριοποίηση παραβιάζοντας τη Συνταγματικά (άρθρο 4) κατοχυρωμένη ισότητα όλων των Ελλήνων (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με τη ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου

Μ Η Ν Υ Ω

τους αναγραφόμενους και τους συνεργούς τους με τη διαδικασία του αυτοφώρου, αφού πρόκειται για αυτόφωρα εγκλήματα/κακουργήματα και **κυρίως Κατάλυση του Δημοκρατικού Πολιτεύματος,**

και

Ζ Η Τ Ω

Την παραδειγματική κατά νόμον δίωξη και τιμωρία των εγκαλουμένων.

Επιπλέον δηλώνω ότι παρίσταμαι ως πολιτικός ενάγων για χρηματική ικανοποίηση προς αποκατάσταση της ηθικής, οικονομικής και όποιας άλλης βλάβης, την οποία υπέστην από τα πιο πάνω αδικήματα.

_____ (Τόπος, ημερομηνία)

Ο/Η Εγκαλών/ούσα